

ley door Westerman, toen met het vertrek der Franschen alle gevaar voor Bingley ophield. Hij mocht den Souvereinen Vorst te Rotterdam mede helpen ontvangen door het opvoeren van het stuk het Turfschip van Breda⁸⁾.

‘It is probable, that the royal subsidy which the company enjoyed during the greater part of the period was granted him (Bingley) for the first time at the conclusion of the war as a token of the King’s appreciation of his love of country.’⁹⁾ Deze subsidie van f 10.000,— per jaar was hoogstwaarschijnlijk de reden, waarom Bingley in 1814 het hoofdkwartier van zijn gezelschap van Rotterdam naar Den Haag verplaatste. Wel bleef hij de Rotterdamse schouwburg iedere woensdag en zaterdag bespelen.

Naast de direkte bemoeienis van het Franse bestuur met het verhuurbeleid van de Rotterdamse schouwburgcommissarissen, bestond er in die tijd ook een strenge censuur. De Franse directeur-generaal van politie stelde rond 1810 een ‘liste générale’ op, waarin de stukken stonden die door de diverse gezelschappen mochten worden opgevoerd. De meeste stukken van de populaire Duitse schrijver Von Kotzebue en nog een groot aantal andere drama’s werden door de Fransen verboden. Ward Bingley hield zich, zoals we zagen, zo min mogelijk aan de voorschriften. ‘Van een korte afwezigheid van den commissaris-generaal maakte Bingley dadelijk gebruik om eenige niet goedgekeurde stukken op te voeren, hetgeen hem een scherpe berisping op den hals haalde.’¹⁰⁾ Het Franse bestuur beïnvloedde bovendien de Franse voorstellingen te Rotterdam. In 1811 bijvoorbeeld, dwong De Marivault de schouwburgcommissarissen om toe te staan, dat de Franse groep de opera ‘Joseph’ opvoerde. En dat, terwijl men in Rotterdam verboden had bijbelse stukken te vertonen, omdat dit ‘aan velen onaangenaam’ was.

Met de Fransen verdween ook de strenge censuur en kon Bingley weer in vrijheid zijn repertoire samenstellen.

Aangezien het schouwburgpubliek in de havenstad niet bijzonder omvangrijk was, kon een stuk slechts één- of tweemaal per seizoen gegeven worden. Dit vroeg van de spelers de niet geringe prestatie om iedere paar dagen een nieuw stuk in te studeren. Slechts onder de leiding van een bekwaam man als Bingley kon zo’n ritme nog acceptabele kwaliteit opleveren! ‘Als Theaterdirector ontwikkelte Bingley eine anerkennenswerte Rührigkeit, weshalb die rotterdamer Schouwburg auch stets überaus gut besucht war. Zumal um die Aufführung neuer dramatischer Erzeugnisse